

Sygn. akt IV CZ 69/07

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Maria Grzelka

w sprawie z wniosku Z.J.

przy uczestnictwie B.J.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 października 2007 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 kwietnia 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W., w sprawie z wniosku Z.J. z udziałem B.J. o podział majątku wspólnego, postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2007 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki od postanowienia tegoż Sądu z dnia 22 listopada 2006 r. W ocenie Sądu drugiej instancji, skarga nie spełnia wymogów zawartych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., a mianowicie - nie zawiera uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie, które powinno zawierać przytoczenie choćby jednej z przesłanek zawartych w art. 398³ k.p.c., a ponadto nie zawiera wniosku o uchylenie, lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Zdaniem Sadu Okręgowego, za odrzuceniem skargi kasacyjnej przemawia również podana przez uczestniczkę wartość przedmiotu zaskarżenia, która w niniejszej sprawie wynosi 100.000 zł. Zgodnie z art. 519¹ k.p.c., skarga kasacyjna jest dopuszczalna od postanowień sądu drugiej instancji orzekających co do istoty sprawy w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 150.000 zł.

W zażaleniu od powyższego postanowienia uczestniczka postępowania wnosząc o jego uchylenie podniosła, że skarga została sporządzona prawidłowo z zachowaniem wszelkich ustawowych wymogów, natomiast podana wartość przedmiotu zaskarżenia jest oczywistą pomyłką pisarską, bo wartość spornej nieruchomości przekracza znacznie kwotę 200.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 126¹ § 1 k.p.c., w każdym piśmie procesowym należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna.

O dopuszczalności kasacji w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami rozstrzyga wartość przedmiotu zaskarżania (art. 519¹ k.p.c.). Jak trafnie podkreślił to Sąd Najwyższy

w postanowieniu z dnia 11 lipca 2001 r., IV CZ 106/01, (Prok. i Pr. 2002, nr 6) dla oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej nie ma znaczenia wartość poszczególnych składników majątku, czy też wartość całego majątku wspólnego będącego przedmiotem podziału.

W skardze kasacyjnej uczestniczka postępowania jednoznacznie określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 100.000 zł. Za całkowicie chybione należy więc uznać odwoływanie się w uzasadnieniu zażalenia do wartości wchodzącej w skład majątku wspólnego spornej nieruchomości, skoro o dopuszczalności skargi kasacyjnej rozstrzyga wyłącznie wartość przedmiotu zaskarżenia podana przez wnoszącego ten środek uczestnika postępowania, a nie wartość będącego przedmiotem podziału majątku wspólnego, czy też wartość poszczególnych jego składników.

Wniesiona przez uczestniczkę skarga kasacyjna w minimalnym zakresie spełniła określone przez ustawę wymogi konstrukcyjne, co jednak wobec jej niedopuszczalności ze względu na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia pozostaje bez wpływu na trafność decyzji sądu drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.